

mand ikke blot til at læse og skrive og til at have Kendskab til sit Fag, til at kende, hvad der vedrører ham og kommer til at vedrøre ham i hans nærmeste Gerning, men ogsaa søgte at opdrage ham til ikke blot at vide, men til at føle, føle historisk og føle æstetisk? — det tror jeg er muligt i meget større Omfang, end det hidtil har været Tilfældet.

Det kunde gøres, naar man i vore Museer vilde indrette Sammenkomster, hvor Museumsfolkene mødte ikke som Professorer og Videnskabsmænd i Diplomatfrakke og med Pegepind og Vandglas og Talerstol, men kom, ligesom de staar og gaar, om Aftenen, naar Menigmand har fri, og gik ned i Mødelokalet, som der burde være i ethvert betydningsfuldt Museum, og mødte Folk der ganske tvangfrit og stillede sig til Disposition og var rede til at tale med dem om de Kunstværker og Genstande, som er bragt ned i Salen. Det vilde hurtigt vise sig, naar Menigmand stod overfor en saadan sagkyndig, der ikke kom i den dogmatiske Iklædning, men stod der som en af deres, at Spørgsmaalene vilde lyde fra den ene og den anden Side; den Sky, der altid er i den menige Befolkning for offentligt at dokumentere sin Uvidenhed, vilde hurtigt vige for en interesseret Krydsild af Spørgsmaal, og inden længe vilde Isen være brudt, og vi vilde ikke have en Aften med Foredrag, men en Familieunderholdning, som det vilde være en Glæde og Hvile for dem, der har arbejdet hele Dagen, at deltage i.

Her ligger en stor Opgave, som burde tages op af de offentlige Myndigheder, og hvis Berettigelse i lige Grad maatte kunne anerkendes ikke alene fra socialdemokratisk Side — for der er det en Selvfølge, der har jeg forstaaet, at det er en fuldt ud anerkendt Side af Museumssagens Betydning —, men ogsaa fra liberal og konservativ Side.

Men skulde en saadan Opgave komme til at betyde det, den kan betyde, er det en uomgængelig Nødvendighed, at disse Samlinger samles paa eet Sted, som alle de ærede Ordførere jo har været enige om, og jeg vil derfor slutte med at udtale to Ønsker. Det ene er, at dette Synspunkt, som alle Ordførere har været enige om, maa blive ubetinget fastholdt fra Rigsdagens Side, at de skal midtsamles, at de skal enhedsamles og ikke spredes; vi skal bort fra det System, vi har nu, til en Enhedssamling, hvor det bliver let for Publikum at finde sig til Rette og anstille Sammenligninger. Og dernæst vil jeg udtale Ønsket om, at man, selv om Kastelsplanen ikke skulde gaa igen-

nem, hvad jeg haaber, den gør, saa dog i hvert Fald fra alle Sider her vil være enig om, at Museet bør ligge paa et saadant Sted, at Ordningen i hvert Fald ikke bliver ringere, end hvis man gennemfører Kastelsplanen. Jeg kan ikke se, at nogle af de Løsninger, der hidtil er antydet, er saa tiltalende fra alle Synspunkter som Kastelsplanen, men naar man ikke vil tage Kastelsplanen, saa lad det i alt Fald blive overvejet, hvorledes man skal finde noget, der er lige saa godt, og lad det blive fastholdt fra alle Sider, at overfor en Offervillie saa højsindet og saa rundhaandet, som den er vist fra Befolkningens Side, er det bedste, der kan ydes af Regering og Rigsdag, kun netop lige godt nok.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bindslev har Ordet for en kort Bemærkning.

Bindslev: Til de Bemærkninger, hvori det ærede Medlem Hr. Holstein vendte sig imod min Argumentation, vil jeg gerne svare følgende. Hvis det drejede sig om en almindelig Bygning, vilde jeg naturligvis ingen Betænkeligheder have med Hensyn til Brandfare fra Frihavstogene, men nu drejer det sig om en i højeste Grad ualmindelig Bygning, og der nødes man dog unægtelig til at tage ekstraordinære Forholdsregler og er derfor nødt til ogsaa at regne med denne Fare. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem Hr. Holstein med sin rige Fantasi ikke vil være ude af Stand til at tænke sig en Brand opstaa paa den Maade.

Hvad angaar Søluffens Indvirkning paa Museumsgenstandene, gad jeg dog vidst, om nogen Museumsautoritet vil modsige, at der ligger en Vanskelighed her.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Til det ærede Medlem Hr. Bindslev vil jeg gerne sige, at jeg tror ikke, der er Spor af mere Fare for Antændelse fra Lokomotivskorstene ude ved Kastellet, end der; hvis man lægger Museet der, hvor det ærede Medlem ønsker det som Dobbeltkarré ved Ny Vestergade, vil være Fare for Antændelse fra Skorstene eller fra Ildebrande i de nærliggende Huse.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.